

[Ib Christensen]

kan holde, og at problemerne er næsten uoverstigelige.

På den anden side er det sådan – og dér kritiserer landbrugsministeren jo i sin tale Kommissionens forslag – at i samme omfang EFs landbrugspolitik bliver af mere strukturpolitisk karakter, af en karakter, der i vidt omfang har socialt sigte og regionalt bistandspræg over sig, falder de såkaldte fordele og midlertidige fordele, dansk landbrug som effektivt producerende erhverv har haft af denne landbrugspolitik, væk.

Derfor kan jeg da godt forstå, at landbrugsministeren på regeringens vegne distancerer sig fra de forslag og tanker, som Kommissionen har præsenteret med hensyn til en ændret landbrugspolitik, for derved vil de kortsigtede fordele for dansk landbrug, der har været, blive endnu mere tvivlsomme, end de allerede er. Det var jo ikke mindst den side af problemet, det kunne have været interessant i denne debat at få noget at vide om. Hvordan vil man tackle den situation, når man kan regne med, at udvidelsen med de tre økonomisk mere tilbagestående lande i forhold til de nuværende EF-lande, Spanien, Portugal og Grækenland, selvfølgelig vil give øget vægt til det synspunkt, at nu kan vi ikke bruge disse mange, mange milliarder på pris- og markedsstøtteordninger til de effektive producenter, bl.a. i Danmark, nu må vi kanalisere flere midler til regional bistand, strukturbistand osv? Hvordan skønner regeringen, at de politiske muligheder er for at fastholde den nuværende landbrugspolitik over for de stærke kræfter, også i Storbritannien og mange andre steder, der opponerer mod denne politik? Den vurdering fik vi faktisk ikke, men en gentagelse af de kendte synspunkter om dette.

Jeg synes også nok, at problemet med de monetære udligningsbeløb også kun strejfes af ministeren. Man har øjensynligt helt opgivet at komme disse monetære udligningsbeløb til livs, som jo er i strid med danske interesser, og hvor ministeren også siger, at det jo begrundes højere priser ved siden af de omkostningsstigninger, der har været, med det resultat, at vi stadig væk opmuntrer til en produktion, som der ikke er afsætning for til rimelige priser eller til priser, der tilnærmelsesvis dækker produktionsomkostningerne.

Selv om jeg altså må takke ministrene for redegørelserne, så synes jeg nok, der er mange løse ender, navnlig vedrørende den politiske side af sagen, som vi må have endevendt i denne debat. Til klaring af disse problemer og folketingets stilling hertil skal jeg tillade mig på vegne af socialistisk folkeparti, venstresocialisterne og Danmarks retsforbund at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget tager afstand fra Europa-Parlamentets ønsker om øgede budgetbeføjelser på Ministerrådets bekostning, fra dets forsøg på at lovgive via EFs budget og fra dets forslag om at hæve EF-momsen fra 1 til 1,5 pct., går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Der er nu af Ib Christensen (DR) på blad nr. 282 fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Erik Holst (S):

Vi er i socialdemokratiet tilfredse med, at to af de vigtigste spørgsmål i EF-samarbejdet tages op til debat, nemlig budgettet og landbrugsproblemerne. Vi mener ikke, at denne debat erstatter en folketingsbehandling af en årlig redegørelse, som regeringen jo som bekendt ifølge tiltrædelsestraktatens § 6 skal give folketinget.

Jeg vil gerne takke både udenrigsministeren og landbrugsministeren for, synes jeg, særdeles fyldige og detaljerede redegørelser, både om baggrunden for den situation, der opstod i Parlamentet, hvor man har forkastet budgettet, men så sandelig også om den fremtidige holdning til landbrugspolitikken. Jeg er i modsætning til hr. Ib Christensen glad for, at det var gentagelse af kendte synspunkter. Jeg ville have været forbavset over i dag at høre en ændret stilling til Danmarks politik i EF.

Jeg finder heller ikke, at det er nogen særlig beklagelig situation, der er opstået ved, at Parlamentet har forkastet budgettet. Det er måske en lidt kedelig situation rent praktisk, men det er ikke nogen krise, og det er ikke nogen katastrofe, for selve budgetproceduren